

Sygn. akt IV CSK 671/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Wojciech Katner

w sprawie z wniosku E. Spółki Akcyjnej w G.
przy uczestnictwie A. K. o stwierdzenie zasiedzenia służebności przesyłu,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 lipca 2014 r.,
skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 29 maja 2013 r.,

- 1) oddała skargę kasacyjną,**
- 2) każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym przez uczestnika A. K. postanowieniem z dnia 29 maja 2013 r. Sąd Okręgowy w S. zmienił zaskarżony przez wnioskodawcę – E. S.A. w G. postanowienie Sądu Rejonowego w L. z dnia 17 grudnia 2012 r. w ten sposób, że zmienił pkt 2 i stwierdził, iż wnioskodawca E. S.A. w G. nabył z dniem 1 stycznia 1998 roku służebność gruntową o treści odpowiadającej służebności przesyłu polegającą na korzystaniu z nieruchomości stanowiącej:

- działki gruntu nr 1/3 i 6 dla których Sąd Rejonowy w L. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą [...];

- działkę gruntu nr 164 dla której Sąd Rejonowy w L. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą [...];

- działkę gruntu nr 165 dla której Sąd Rejonowy w L. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą [...] w zakresie posadowienia na niej i użytkowania widocznych urządzeń elektroenergetycznych w postaci linii napowietrznych średniego napięcia 15 KV w przebiegu ustalonym zgodnie z załącznikiem nr 2 (k. 304 akt) do opinii sporządzonej przez biegłego R. B. w dniu 23 października 2012 r. wraz z prawem dostępu, wejścia a także wjazdu na wyżej wskazane nieruchomości w celu wykonania niezbędnych robót związanych z utrzymaniem, konserwacją, naprawą i eksploatacją przedmiotowych urządzeń.

W sprawie tej ustalono, co następuje:

E. S.A. w G. wniosła o stwierdzenie, że jako przedsiębiorca przesyłowy nabyła z dniem 1 stycznia 1995 r. przez zasiedzenie służebność gruntową odpowiadającą treści służebności przesyłu, obciążającą nieruchomość gruntową składającą się z działek gruntu oznaczonych numerami ewidencyjnymi nr: 1/3, 6, 7, 165, 164, polegającą na prawie korzystania przez wnioskodawcę z nieruchomości obciążonej poprzez utrzymanie, konserwację, naprawę, modernizację i eksploatację wraz z prawem wejścia na nieruchomość obciążoną w każdej chwili trwania służebności, w celu wykonania niezbędnych robót związanych z utrzymaniem, konserwacją naprawą i eksploatacją, w szczególności wejścia i wjazdu na teren nieruchomości obciążonej sprzętem, w tym także ciężkim, następujących urządzeń elektroenergetycznych: fragmentu linii średniego

napięcia (SN) numer 308 wraz z podtrzymującymi ją słupami - dla działek 1/3, 6, 7, 164 i 165.

Sąd Rejonowy ustalił, że uczestnik A. K. jest właścicielem nieruchomości położonych w L., dla których Sąd Rejonowy w L. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgi wieczyste oznaczone numerami [...]. Przez nieruchomości te przebiega linia średniego napięcia o napięciu znamionowym 15 KV oznaczona numerem 308. Na działce nr 1/3 usytuowany jest transformator linii średniego napięcia (słup podwójny) i słup linii średniego napięcia (podwójny). Na działce numer 164 znajduje się pojedynczy słup linii średniego napięcia. Na działce numer 165 znajduje się pojedynczy słup linii średniego napięcia. Na działce numer 6 znajduje się jeden słup średniego napięcia podwójny i jeden słup średniego napięcia potrójny.

Na podstawie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu energetyki, sporządzonej na okoliczność określenia daty wybudowania linii przesyłowych na nieruchomościach A. K. i wydanej po przeprowadzeniu oględzin nieruchomości i zapoznaniu się z dokumentacją techniczną będącą w dyspozycji wnioskodawcy, Sąd I instancji ustalił, że linia nr 308 przebiegająca przez działki nr 6 i 1/3 istniała już w roku 1977. Stanowisko takie biegły wywiódł z treści dokumentu „inwentarz z natury” (załącznik 2a do jego opinii) dotyczącego stacji transformatorowej P. STS 20/100 z dnia 28.03.1977 r. Z dokumentu tego w ocenie biegłego wynika, że stację transformatorową podłączono do sieci SN 15 KV linii 308.

Odnosnie do daty pochodzenia tej linii na działkach nr 164 i 165 biegły nie odnalazł żadnych dokumentów pozwalających określić, w którym roku linia ta została zbudowana. Biegły stwierdził jedynie, że linia nr 308 zwana „kierunek ulica P.” biegnie przez działki A. K. na słupach żelbetonowych. Jednocześnie biegły ustalił, że linia nr 308 nie przebiega przez działkę nr 7.

Jednocześnie biegły przyznał, że linia nr 308 była częściowo zdemontowana w związku z budową obwodnicy i skablowania tej linii na poczet położenia powierzchni obwodnicy. Początkowo linia ta była linią napowietrzną, a później położono ją pod ziemią. Biegły potwierdził, że nie ma żadnej dokumentacji potwierdzającej to, że linia nr 308 była na działkach 164 i 165 w roku 1977.

Sąd I instancji ustalił również, że z projektu technicznego budowy obwodnicy z 1997 r. wynika, że z projektowaną obwodnicą kolidują z uwagi na projektowany nasyp dwie linie napowietrzne oznaczone numerami 306 i 308. W związku z tym stwierdzono konieczność wyznaczenia innego przebiegu tej linii. Dotychczasowa linia nr 308 została zdemontowana i przy zachowaniu tej samej numeracji zbudowana w innym miejscu. Z załączonej przez wnioskodawcę dokumentacji projektowej wynika, że zarówno linia nr 306, jak i linia nr 308 zostały całkowicie zdemontowane i zbudowane w innych miejscach.

Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy w L. stwierdził, że przedsiębiorca przesyłowy E. S.A nabył z dniem 1 stycznia 1998 r. przez zasiedzenie służebność gruntową odpowiadającą treści służebności przesyłu obciążającą nieruchomość gruntową składającą się z fragmentu działki gruntu oznaczonej numerem ewidencyjnym 1/3, dla której Sąd Rejonowy w L. Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą [...] określonej w opinii biegłego z zakresu geodezji R. B. jako działka I/3a o powierzchni 0,0027 ha, na której znajduje się transformator zasilający linię średniego napięcia numer 308, zaś w pozostałej części wnioszek oddalił.

Sąd Rejonowy zważył, że materiał dowodowy zgromadzony w realiach przedmiotowej sprawy w żaden sposób nie daje podstaw do uznania, że wnioskodawca nabył przez zasiedzenie służebność przesyłu w zakresie dotyczącym linii przesyłowej oznaczonej nr 308 na działkach nr 164 i 165. Załączona do wniosku dokumentacja techniczna nie daje podstaw do ustalenia, kiedy została zbudowana linia przesyłowa nr 308 na działkach oznaczonych numerami 164 i 165.

Oddaleniu podlegał również w ocenie Sądu Rejonowego wniosek w zakresie dotyczącym żądania ustalenia zasiedzenia służebności przesyłu linii nr 308 przebiegającej przez działki uczestnika postępowania oznaczone numerami 1/3 i 6.

Rozpoznający sprawę na skutek apelacji wnioskodawcy Sąd Okręgowy, z urzędu na rozprawie apelacyjnej w dniu 8 marca 2013 r. dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłego sądowego z zakresu elektryki. W ten sposób

przedmiotem oceny Sądu II instancji był materiał dowodowy zgromadzony przez Sąd Rejonowy uzupełniony w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Okręgowy w ramach przysługujących mu kompetencji kontrolnych analizował również występującą po stronie wnioskodawcy kwestię następstwa prawnego podmiotów wymienionych w uzasadnieniu wniosku o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treścią służebności przesyłu, dochodząc w konsekwencji do przekonania, że istnieje po stronie wnioskodawcy ciągłość posiadania. Sąd II instancji odwołał się w tej kwestii do orzecznictwa Sądu Najwyższego, w którym wskazuje się m.in., że nie ma żadnych podstaw do przyjęcia, że posiadanie służebności przesyłowej przez przedsiębiorstwo państwowe przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej kodeks cywilny z 1989 r. nie było posiadaniem w rozumieniu art. 352 § 1 k.c. i nie mogło prowadzić do zasiedzenia. Osoba prawna, która przed dniem 1 lutego 1989 r. mając status państwowej osoby prawnej nie mogła nabyć (także w drodze zasiedzenia) własności nieruchomości, może do okresu samoistnego posiadania wykonywanego po dniu 1 lutego 1989 r. zaliczyć okres posiadania Skarbu Państwa sprzed tej daty, jeżeli nastąpiło przeniesienie posiadania.

Zarzuty apelacji sprowadzały się do dwóch kwestii: po pierwsze tego, że doszło do całkowitej zmiany, w wyniku budowy w 1997 r. obwodnicy L., przebiegu linii średniego napięcia nr 308, a wobec tego nie doszło do ziszczenia się przesłanek zasiedzenia, skoro zmienił się przebieg trasy tej linii średniego napięcia, po drugie zaś, że skoro co do przebiegu części linii nr 308 istniała dokumentacja pozwalająca na przyjęcie, że w okresie prowadzącym do zasiedzenia były już posadowione widoczne urządzenia, to wobec upływu wymaganego czasu, doszło do zasiedzenia służebności w takim zakresie, w jakim istniały dokumenty zaświadczające o posadowieniu tychże urządzeń elektroenergetycznych, a w pozostałej części, wobec braku dokumentacji, wniosek należało oddalić.

Sąd II instancji odniósł się w pierwszym rzędzie do drugiego z wyżej wskazanych zarzutów, wskazując, że to właśnie jego ocena wymagała przeprowadzenia na etapie postępowania apelacyjnego uzupełniającego postępowania dowodowego, w postaci dowodu z pisemnej uzupełniającej opinii biegłego sądowego z zakresu elektryki, na okoliczność ustalenia rodzaju urządzeń

energetycznych posadowionych na działce uczestnika postępowania A. K. o nr 1/3 i 6, dla których Sąd Rejonowy w L. prowadzi księgę wieczystą KW [...], poprzez wskazanie numeru sieci przesyłowych urządzonych na powyższej nieruchomości oraz poprzez podanie elementów, z których składają się istniejące sieci na powyższej nieruchomości.

Sąd II instancji nie akceptował poglądu Sądu Rejonowego o tym, że brak dokumentów zaświadczających o przebiegu linii nr 308 w sposób wskazany przez wnioskodawcę powoduje, że nie dowiódł on, iż był posiadaczem tej służebności. Zważyć bowiem należy, że to nie dokumenty, ale sam fakt korzystania z tych urządzeń przez określony czas powoduje, że mamy do czynienia ze służebnością i możliwością jej zasiedzenia. Uzupełniająca opinia biegłego nie pozostawia wątpliwości, że przedmiotowe urządzenia były posadowione na działkach uczestnika postępowania, jak i że sytuacja taka nadal trwa. Z powyższych przyczyn brak dokumentów nie może być podstawą oddalenia wniosku o zasiedzenie, skoro wnioskodawca zdołał wykazać, że w okresie objętym zasiedzeniem służebności, urządzenia, które były posadowione na nieruchomości uczestnika, były przez wnioskodawcę i jego poprzedników prawnych wykorzystywane. Rację ma przy tym wnioskodawca, który wskazuje na funkcjonalną jedność sieci elektroenergetycznej objętej linią nr 308.

Skoro ustalono, że w 1977 r. przebiegała ona przez działki nr 1/3 i 6, to przyjąć należy, że musiała w tym samym czasie przebiegać również przez działki nr 164 i 165, skoro ustalenia Sądu Rejonowego potwierdzają, że przez te właśnie działki biegła ta sama linia nr 308. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstaw do wnioskowania, że linie tę przeprowadzono na działkach nr 164 i 165 dopiero w późniejszym okresie. Przyjąć zatem należało, że jest to ta sama linia średniego napięcia, która przecina wszystkie przedmiotowe działki uczestnika postępowania.

Ponadto i w istocie z opinii biegłego A. P. da się wyprowadzić wniosek, że linia średniego napięcia nr 308 przebiegająca przez działki nr 1/3, 6, 164 i 165 należące do uczestnika postępowania A. K. istniała już w 1977 r. Biegły stwierdził, że dowody w postaci „inwentarza z natury” (zał. nr 2a do opinii) oraz „inwentarza z

natury spisanego na dzień 28.03.1977 r." (zał. nr 2b) świadczą o tym, że linia nr 308 zajmująca działki nr 6 i 1/3 istniała już w 1977 r. Jednocześnie biegły wskazał dalej, że „linia ta również zwana „kierunek ulica P.” biegnie w dalszej części przez pozostałe działki wnioskodawcy na słupach żelbetowych, w tym na działce 164 słup nr 24, na działce 165 słup nr 25 (zał. nr 2c)\".

Z tak zaprezentowanych stwierdzeń biegłego nie sposób w żaden sposób wywieść wniosku, jaki był udziałem Sądu Rejonowego, że skoro „biegły nie odnalazł żadnych dokumentów pozwalających określić, w którym roku linia ta została zbudowana,” to tym samym brak jest podstaw do uznania, że wnioskodawca nabył przez zasiedzenie służebność przesyłu (czy raczej służebność gruntową odpowiadającą treścią służebności przesyłu) w zakresie dotyczącym linii przesyłowej oznaczonej numerem 308 na działkach nr 164 i 165.

Takie konkluzje Sądu Rejonowego uznać należy za nadinterpretację wniosków sformułowanych przez biegłego, tym bardziej, gdy Sąd I instancji jednocześnie zauważył (choć nie aprobuje tych twierdzeń), że biegły dostrzegł związek pomiędzy usytuowaniem w 1977 r. na działce nr 1/3 transformatora a faktem przyłączenia do niego linii przesyłowych. Sąd I instancji negował takie wnioskowanie samego biegłego wyłącznie na tej podstawie, że biegły w swej opinii wskazał, iż do transformatora była przyłączona linia nr 308 przebiegająca przez należące do uczestnika postępowania działki nr 1/3 i 6.

Równocześnie jednak pominął Sąd I instancji, po pierwsze to, że uważna lektura załączników nr 2a (k. 212) i 2b (k. 213) do opinii biegłego nie daje podstaw do stwierdzenia, że tak stacja transformatorowa, jak i rozdzielnica zostały posadowione na działkach nr 1/3 czy 6 (w nich miejsce posadowienia określono ogólnie jako P.), a po drugie, że w treści swej opinii biegły wskazał dalej, że linia nr 308 przebiega również przez należące do uczestnika postępowania działki nr 164 i 165. Zresztą sam biegły składając ustne wyjaśnienia do swej sporządzonej na piśmie opinii stwierdził, że „prawdopodobnie ta linia istniała przed 1977 r.”

Skoro zatem istnieją dowody na to, że w 1977 r. istniała napowietrzna linia średniego napięcia 15kV nr 308 przebiegająca przez działki nr 1/3 i 6, to nie można mówić o braku podstaw do zasiedzenia ograniczonego prawa rzeczowego

obciążającego działki nr 164 i 165, również należące do uczestnika postępowania i przez które to przebiega ta sama linia średniego napięcia nr 308, która przebiega i przebiegała przez działki nr 1/3 i 6. Zresztą należy przyznać rację tak biegłemu, jak i wnioskodawcy, w tym, że logicznie rozumując, po to lokalizowane są stacje transformatorowe, by były one powiązane z siecią linii elektroenergetycznych.

Innymi słowy, nikt nie dokonywałby aktu posadowienia stacji transformatorowych, gdyby nie miały przebiegać związane z nią linie elektroenergetyczne. Na marginesie dostrzec trzeba, że Sąd I instancji w istocie z faktu braku dokumentów informujących o dacie posadowienia, czy to stacji transformatorowych, czy innych urządzeń wywodzi wniosek o braku możliwości stwierdzenia zasiedzenia ograniczonego prawa rzeczowego, a wszakże o istnieniu linii nr 308 i jej przebiegu przez działki uczestnika postępowania nie może zaświadczać sam fakt braku dowodów na istnienie na tych działkach słupów elektroenergetycznych, stacji trafo, rozdzielnic itp., tym bardziej, gdy wniosek odnosi się do linii napowietrznej, która jest wszakże czym innym, aniżeli ww. urządzenia elektroenergetyczne.

Kolejny zarzut apelacji sprowadzał się do zakwestionowania prawidłowości poczynionych w toku postępowania przed Sądem I instancji ustaleń faktycznych o tym, że w wyniku budowy w 1997 r. obwodnicy L. doszło do całkowitej zmiany przebiegu linii średniego napięcia nr 308. Na tej podstawie Sąd Rejonowy wyprowadził konkluzję, że nie doszło do ziszczenia się przesłanek zasiedzenia, skoro zmienił się przebieg trasy tej linii średniego napięcia. Tymczasem stwierdzić należało, że faktycznie w wyniku budowy obwodnicy L., doszło do zmiany przebiegu linii średniego napięcia, jednak nie na działkach należących do uczestnika postępowania. Podkreślić należy, że wbrew stanowisku uczestnika postępowania, nie doszło do całkowitej zmiany przebiegu linii nr 308, czy nawet do jej zdemontowania, a jedynie do modernizacji tej linii i to w zakresie nie dotyczącym nieruchomości należących do uczestnika.

Zważyć należy, że to uczestnik postępowania, a za nim Sąd Rejonowy, z faktu budowy obwodnicy i związanej z tym kolizji linii napowietrznych (nr 306 i 308) wyprowadzał błędne wnioski o tym, że linia elektroenergetyczna nr 308

została całkowicie zdemontowana i że zbudowano zupełnie nową linię przesyłową, która wiąże się z poprzednią wyłącznie tym samym numerem. Takie wnioskowanie nie jest uprawnione w sytuacji, gdy już projekt techniczny dotyczący budowy obwodnicy wprost zakładał przebudowę (a nie demontaż) linii SN 15 KV nr 306 i 308 oraz linii napowietrznych n.n. kolidujących z budowanym odcinkiem obwodnicy (k. 89). Przy czym, kolizję tę wyeliminowano w ten sposób, że wyłącznie (co istotne) na odcinku, przez który przebiega obwodnica L. zamieniono linię napowietrzną na linię kablową (vide: projekt techniczny pkt 2.4.1. - k. 91).

W skardze kasacyjnej uczestnik zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.: 1) art. 348 k.c. przez przyjęcie, iż doszło do przeniesienia posiadania służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu, w sytuacji, w której zarządzenie Nr 205/Org/93 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 lipca 1993 r. w sprawie podziału przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakład Energetyczny S./.../ w S. i przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakład Energetyczny S./.../ w S. w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa, bez załącznika do tego zarządzenia określającego wykaz przekazywanych składników majątkowych oraz bez protokołu zdawczo-odbiorczego określającego szczegółowe granice przekazywanych składników majątkowych, nie stanowi dowodu na tę okoliczność; 2) art. 176 § 1 k.c. w zw. z art. 292 k.c. przez przyjęcie, iż wnioskodawca zasiedział służebność gruntową o treści odpowiadającej służebności przesyłu, w sytuacji, w której nie doszło do przeniesienia posiadania tej służebności przez poprzedników wnioskodawcy; 3) art. 172 k.c. w zw. z art. 292 k.c. przez przyjęcie, iż wnioskodawca zasiedział służebność gruntową o treści odpowiadającej służebności przesyłu, w sytuacji, w której nie minął jeszcze okres niezbędny do stwierdzenia zasiedzenia tej służebności; 4) art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 5 lutego 1993 r. o przekształceniach własnościowych niektórych przedsiębiorstw państwowych o szczególnym znaczeniu dla gospodarki państwa (Dz. U. z dnia 27 lutego 1993 r.) przez przyjęcie, iż przy podziale przedsiębiorstwa państwowego nabycie poszczególnych praw jest nabyciem w drodze sukcesji generalnej, a w konsekwencji przyjęcie, że zarządzenie Nr 205/Org/93 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 lipca 1993 r. w sprawie podziału przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakład

Energetyczny S./.../ w S. i przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakład Energetyczny S. w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa, bez załącznika do tego zarządzenia określającego wykaz przekazywanych składników majątkowych oraz bez protokołu zdawczo-odbiorczego określającego szczegółowe granice przekazywanych składników majątkowych, stanowi dowód przeniesienia posiadania służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu; 5) art. 292 k.c. przez przyjęcie, iż wnioskodawca zasiedział służebność gruntową o treści odpowiadającej służebności przesyłu, w sytuacji, w której służebność ta nie polegała na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzuty skargi kasacyjnej naruszenia prawa materialnego, w szczególności art. 348 k.c. oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 5 lutego 1993 r. o przekształceniach własnościowych niektórych przedsiębiorstw państwowych o szczególnym znaczeniu dla gospodarki państwa (Dz. U. z dnia 27 lutego 1993 r.) w związku z zarządzeniem Nr 205/Org/93 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 lipca 1993 r. w sprawie podziału przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakład Energetyczny S./.../ w S. i przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakład Energetyczny S. w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa, są niezasadne. Wnioskodawca powołał się na dokumenty w takim stanie, w jakim były one wydawane w czasie gdy następował podział przedsiębiorstwa państwowego Zakład Energetyczny S. Załączniki do zarządzenia, zgodnie z przyjętą wtedy praktyką, nie były podpisane. Ponadto w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia znajduje się jednoznaczne stwierdzenie, że sąd analizował kwestię następstwa prawnego podmiotów wymienionych w uzasadnieniu wniosku o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu i doszedł w konsekwencji do przekonania, że istnieje po stronie wnioskodawcy ciągłość posiadania. Zasluguje ono na aprobatę zważywszy, że z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, iż w skład przedsiębiorstwa państwowego Zakład Energetyczny S., które zostało przekształcone w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa (poprzednika prawnego wnioskodawcy) nie weszły tylko linie

wysokiego napięcia. Natomiast linia, która przebiega przez nieruchomości uczestnika postępowania do takich nie należy.

Zasadnicze znaczenie ma zaś to, że zarzucając naruszenie prawa materialnego skarżący w istocie zmierza do podważenia ustaleń i ocen jakich dokonał Sąd II instancji. Sąd ten zaś nie tylko dokładnie ocenił materiał dowodowy zebrany przez sąd I instancji, ale uzupełnił go o dodatkowe przesłuchanie biegłego. W konsekwencji na podstawie tak zebranego materiału dowodowego dokonał przekonującej oceny zachowania wnioskodawcy i uczestnika pod kątem tego, od kiedy i w jaki sposób wnioskodawca korzystał z nieruchomości uczestnika. Konkluzje do jakich doszedł Sąd II instancji są logiczne i w pełni uzasadniają przyjęte w zaskarżonym postanowieniu rozstrzygnięcie. W tej sytuacji zarzuty uczestnika zmierzające do wykazania, że na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów brak ciągłości posiadania po stronie podmiotów, które były poprzednikiem prawnym wnioskodawcy oraz, że nie korzystał on z nieruchomości uczestnika w sposób pozwalający na stwierdzenie, iż zachodzą przesłanki do nabycia przez niego służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu są niedopuszczalne, ze względu na wyraźny zakaz podnoszenia zarzutów dotyczących ustaleń faktycznych i oceny dowodów w skardze kasacyjnej (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Mając na względzie, że zarzuty podniesione w skardze kasacyjnej okazały się nieuzasadnione Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.